Munkásszállót „nyertek"

Rendhagyó szociális létesítmény a szegedi Volánnál

Azért rendhagyó, mert a létrehozásához egy vállalati kollektíva szellemi vetélkedőn szerezte meg az anyagi feltételeket. A szegedi Volán Vállalat munkásszállójáról van szó, tekintsünk kicsit vissza a történetére.

Néhány évvel ezelőtt, 1970-ben, a Volán Tröszt szellemi vetélkedőt hirdetett dolgozói között, pártunk X. kongresszusának tiszteletére. A versenyt 2800 csapat kezdte el, egy év múlva már csak négy jelent meg a Madách Színházban rendezett döntőben, köztük a szegedi Volán csapata: dr. Kuczik István előadó, az azóta elhunyt Katona György taxisofőr, Neer Lajos statisztikai csoportvezető és Mucsi Endre, akkor rakodógépjavító műhelyvezető, ma vezető garázsmester. A döntőben első helyezést értek el, 10 millió forintot nyertek. A díj odaítéléséről így szólt a Volán Tröszt levele: „... vállalatuknak az első díjként 10 millió forintot juttatunk. A győztes csapat vállalata ezen összeget 1972. évi kezdéssel és a beruházásokra érvényes előírásoknak megfelelően, a vállalati kollektíva döntése alapján, felhasználhatja szociális vagy kulturális beruházás megvalósítására." A vállalat nagy közössége úgy döntött, hogy munkásszálló legyen a pénzből.

A tervek elkészülte után a Csongrád megyei Tanácsi Építőipari Vállalat el is kezdte a kivitelezést, ez év végére ígérték a befejezést. Az építők azóta vállalták, hogy Szeged város felszabadulása 30. évfordulójának tiszteletére több hónappal előbbre hozzák az átadás határidejét, így a Volán dolgozói már kora ősszel birtokukba vehetik az új létesítményt.

A munkásszálló lényegesen megváltoztatja a gépkocsivezetők szociális helyzetét. A bejáró vidékiek létszámaránya közel 30 százalék, naponta 15 kilométert meghaladó távolságról utaznak szolgálatba. Ha este későn végeznek, nem tudják hol tölteni az éjszakát az első hajnali járatig, amivel hazamehetnek, reggel korán nem kezdhetnek dolgozni, mint a helybeliek.

Benedek Tibor, a vállalat teherforgalmi és kereskedelmi főosztályvezetője mondta el, milyen óriási előbbrelépés forrása lesz az új munkásszálló. Kulturált körülmények között biztosítja a gépjárművezetők kötelező pihenőidejének eltöltését a vidékiek számára is, ez a fuvarszerzés szempontjából sem lényegtelen, a közúti balesetek csökkentésének egyik biztosítéka pedig éppen a nyugodt pihenés. Elősegíti a lakossági szolgáltatások javulását is, mivel gyakorlatilag bármely gépkocsivezető szolgálatba léphet a kora hajnali órákban is, nem kell többé a tömegközlekedési eszközökhöz igazodniuk. A munkásszálló ezzel együtt mindenképpen a dolgozók kényelmét szolgálja majd.

Várják is nagyon. A vállalat szakszervezeti tanácsánál Forráskúti Tibortól megtudtuk, hogy eddig több mint ezer óra társadalmi munkát ajánlottak föl az emberek azért, hogy az építkezés befejezése után minél előbb birtokukba vehessék a munkásszállót, valamint a földszinti könyvtárt, olvasótermet és klubhelyiséget. A szociális igények kielégítésén túlmenően, ez utóbbiak teszik lehetővé a szabad idő hasznos, önképző felhasználását, a fiatalok közös rendezvényeit, szervezett szakmai továbbképzését, és még sok mindent, ami eddig hiányzott.

Kollektív szerzemény! Arra a bizonyos szellemi vetélkedőre sok csapat készült fel Szegeden is, egy továbbjutott és győzött, megszerezve a beruházáshoz szükséges pénzt. Kollektív döntés alapján kezdődött az építkezés, majd ősszel ismét közbelép a közösség az épület belső takarításánál, berendezésénél, a könyvtár költöztetésénél, tereprendezésnél, parkosításnál. A „milliomos" csapat nem hiába küzdötte végig a vetélkedőt. Pártunk XI. kongresszusa idején már foglalt lesz a 96 ágy, nyüzsgő klubélet folyik a szegedi Volán Vállalat munkásszállójában.

B. J.

Román pártmunkásküldöttség hazánkban

A Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának meghívására Teodor Comannak, a Román Kommunista Párt Központi Bizottsága tagjának, a Tulcea megyei pártbizottság első titkárának vezetésével szerdán, tegnap, román pártmunkásküldöttség érkezett Budapestre. A küldöttséget a Ferihegyi repülőtéren Klézl Róbert, a Központi Bizottság gazdaságpolitikai osztályának osztályvezető-helyettese fogadta. Jelen volt Ioan Cotot, Románia magyarországi nagykövete. (MTI)

Az SZKP KB részvéttávirata

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT KÖZPONTI BIZOTTSÁGÁNAK.

A Szovjetunió Kommunista Pártjának Központi Bizottsága Komócsin Zoltán elvtársnak, a testvéri magyar párt kiemelkedő személyiségének, az MSZMP Politikai Bizottsága tagjának, a Központi Bizottság titkárának váratlan elhunyta felett érzett mély részvétét tolmácsolja az MSZMP Központi Bizottságának, az elhunyt családtagjainak és rokonainak.

Mi úgy ismertük Komócsin Zoltánt, mint állhatatos marxista—leninistát, a magyarországi szocializmus következetes és elvhű harcosát, lelkes internacionalistát, jó bajtársat a nemzetközi kommunista és munkásmozgalomban kifejtett közös tevékenységben, a Szovjetunió őszinte barátját.

A szovjet kommunisták, magyar barátaikkal együtt, fájlalják a veszteséget és örökre megőrzik emlékezetükben Komócsin Zoltán elvtárs nagyszerű alakját.

AZ SZKP KÖZPONTI BIZOTTSÁGA.

Pártmunka a műszaki haladásért

Nem állunk messze az igazságtól, ha azt mondjuk: a műszaki fejlesztés, az új gyártmányok bevezetésével, új technológiák meghonosításával összefüggő politikai tevékenység a pártmunka egyik legnehezebb, s ugyanakkor helyenként meglehetősen elhanyagolt területe. Többnyire nem az a probléma, hogy nem foglalkoznak ezekkel a kérdésekkel az üzemi pártszervezetek. A vállalati terv kialakításakor és a végrehajtás értékelésekor általában napirendre kerül a téma, hiszen a műszaki fejlesztésre is terv készül. Inkább az a gond: hogyan tárgyalja ezeket a látszatra kimondottan műszaki, technológiai kérdéseket, mire ösztönözzön, milyen igényekkel éljen a helyi gazdasági-műszaki vezetéssel szemben a pártszervezet.

*

Az egyik lényeges dolog: tisztában kell lennünk azzal, hogy a műszaki fejlesztés nem kampányfeladat, hanem a termeléssel együttjáró állandó és komplex folyamat. Ez azt is jelenti, hogy a legkorszerűbbnek tartott termék, a legjobbnak ítélt gyártási módszer, a legcélszerűbben kialakított üzemmenet sem teszi feleslegessé: ott is, és olyankor is éltetni kell a jobbat akaró szemléletet. Hát még ahol vagy a terméknél, vagy a gyártási eljárásoknál, vagy a munkakörülményeknél „állt meg az idő!" Arról van ugyanis szó, hogy a korszerűség tartalma szinte napról napra változik. Amiről tegnap még úgy gondoltuk, hogy a lehető legjobban csináljuk, az holnap már elavultnak bizonyulhat.

A lépéstartás szükségességével szemben áll a megszokotthoz való ragaszkodás, a kényelemszeretet, esetenként a megelégedettség, máskor a lemondó tehetetlenség. Az ilyenfajta magatartást elfogadni, teret engedni neki annyi, mint ha lemondanánk a fejlődésről, jobbat, többet akaró szándékunkról. Megfigyelhető, hogy az ilyen felfogást vallók többnyire a pénzhiányra panaszkodnak. Nem fejlesztik valahol a gyártást? — nincs pénz! Rosszak a munkakörülmények? — javítására nincs anyagi lehetőség! Rossz minőségű a termék? — új gép kellene, de nincs miből! És sorolják az ilyenféle indokok és érvek garmadáját, hogy megmagyarázzák: mit miért nem lehet.

Való igaz, hogy agitációval nem pótolható a beruházás, a fejlesztéshez szükséges pénz. Azzal még nem változik jobbra a helyzet, hogy kinyilvánítjuk szándékunkat. Az agitációt azonban nem valami helyett szükséges alkalmazni, hanem valamiért, Azért például, hogy ne csodákra várjanak, ne valamiféle „terülj asztalkámra", hanem a meglevő adottságokat, a helyenként nem kevés és nem nagyon rejtett tartalékokat hasznosítsák.

A fejlesztés általában valóban pénzbe kerül, de ritkán tesszük hozzá: vissza is térül, mert ha komplex, egészen bizonyosan gazdaságosabb termelést eredményez.

*

A műszaki fejlesztés minden ága érinti a dolgozó embert, úgy is mint termelőt, és úgy is, mint fogyasztót. Az új üzemrészben kulturáltabbak a munkakörülmények, az új technológiával könnyebb a munka, a korszerű terméket szívesebben vásárolja. Vagyis közvetve, vagy közvetlenül érdeke fűződik ahhoz, hogy üzemében, vállalatánál milyen a műszaki fejlesztés. Ez az érdekeltség azonban nem érvényesül automatikusan. Ezt fel kell ismertetni — a konkrét körülmények alapján —, s ösztönözni kell érvényesítését.

A dolgozók részvétele a műszaki fejlesztésben az újító-feltaláló mozgalmon keresztül alakulhat ki a legjobban. E mozgalom résztvevői nemcsak azt látják, hogy mi nem jó a munkahelyen, hanem azt is: mit kell tenni, hogy a helyzet megváltozzék. Úgyis mondhatnánk: bírálnak és javasolnak is egyszerre. Sajnos — mint az újítók és feltalálók nemrég megtartott IV. országos tanácskozásán többen elmondták — ezeket a javaslatokat még nem mindenütt fogadják úgy, ahogy azt joggal el lehetne várni.

Az újítótevékenység azt jelenti, hogy a dolgozó részt vállal termelőegysége gondjaiból, s azon fáradozik, hogy javaslataival, észrevételeivel enyhítse azokat. Korábban ez a képesség a gazdag szakmai tapasztalatokra épült, arra a viszonyra, amely a munkás és a munka között a termelési folyamatban kialakult. Ma azonban ezzel mindinkább párosul a technikai tudás is. Napjaink munkása — éppen tudása révén — igényesebb a műszaki vezetők tevékenysége iránt, s ha megfelelően ösztönöz rá a munkahelyi légkör, akkor viszonyuk alkotóbb is a korábbinál. Ez azonban ma még sok helyen másként van. Munkahelye válogatja, de összességében nem lehetünk elégedettek az újítók és vezetők viszonyával. Az újító sok helyen még mindig amolyan „nehéz ember", akinél eleve valamilyen anyagi önzést, sőt olykor visszaélést gyanítanak, aki a vezetők szerint néha lejáratja tekintélyüket, megbontja a rendet. Ezzel is magyarázható, hogy száz munkás közül csupán három az újító.

*

Kézenfekvő dolog, hogy a pártszervezetnek a szemlélet formálásában rendkívül nagy szerepe van. Ha a pártszervezet támogatja az újat, a jobbat akarókat, akkor a légkör nem dermed meg, a munkás nem marad magára, a vezető nem érzi sértve magát. Ezért minden üzemi pártszervezetnek olyan viszonyok kialakítására és megerősítésére kell törekednie, ahol nem a rangok dominálnak, hanem a tudás, ahol a gondolat értéke és nem annak kifejtési módja az elsődleges.

Alapvető tehát, hogy milyen a kollektíva „hozzáállása" a fejlesztéshez. Ha azt nézik, hogyan segíthetik egymás munkáját, akkor a mondvacsinált korlátok eltűnnek, s a valóságosak is leküzdhetők. A pártmunka legnagyobb eredménye éppen az, ha a fejlesztés legfőbb forrása az a belső szikra lesz, ami minden alkotó emberben él.

Pártoktatási évzáró:

Nyolcszázan vizsgáztak sikeresen

Tegnap délután tartották a pártoktatási év záróünnepségét a vezető propagandisták és szemináriumvezetők számára a Sajtóház klubjában. Az ünnepség elnökségében helyet foglalt *dr. Varga* Dezső, a városi pártbizottság titkára és *Szabó G.* László, a városi pártbizottság propaganda- és művelődési osztályának vezetője. *Baranyi* Istvánné megnyitója után dr. Varga Dezső értékelte a marxista középiskolák oktatási évének eredményeit.

Mint elmondotta, szervezetileg is jó volt az oktatás, hiszen 44 csoportban, 900 jelentkezőből 800-an sikeres vizsgát tettek a tanév végén. Külön örvendetes, hogy a pártoktatásnak ez a formája nagy érdeklődést váltott ki nemcsak a párttagok, de a pártonkívüliek között is — ez utóbbiak részaránya közel 50 százalékos volt. Az elmúlt tanévben a központi előadások mellett kihelyezett tanfolyamok is voltak. A városi pártbizottság úgy értékeli, hogy a marxista középiskola sikere hosszabb évekre kihat, hiszen előképzést és kedvet ad a tanulmányok továbbfolytatásához, sokan jelentkeznek a hallgatók közül a marxista—leninista esti egyetemre, de valamennyien jól kamatoztatják a tanultakat a napi politika megértésében, és az aktív politikai munkában. Dr. Varga Dezső kiemelte: a tanfolyamok sikere, a hallgatók jó képzése elsősorban a vezető propagandisták jó munkáján múlik. S amikor ezért a jó munkáért tolmácsolja a városi pártbizottság elismerését és köszönetét, egyúttal abban a reményben is teszi, hogy a következő oktatási év majd ugyanilyen jó munkára szólítja-serkenti a propagandistákat.

A marxista középiskolák vezető propagandistái és propagandistái között a 25 legkiválóbb könyvet és oklevelet kapott a városi pártbizottságtól.

Korszerűbb textíliák

Szerdán a Könnyűipari Minisztériumban a textil- és textilruházati iparnak az utóbbi egy esztendőben elért gyártmányfejlesztési eredményeiről tájékoztatták a sajtó munkatársait a Textilipari Minőségellenőrző Intézet vezető szakemberei.

Minden iparban tovább fejlődött, korszerűsödött a termékek listája. Egyebek között elmondották, hogy a rekonstrukció során a textil-, textilruházati ipar megtette az első komoly lépést a technikai bázis biztosítására.

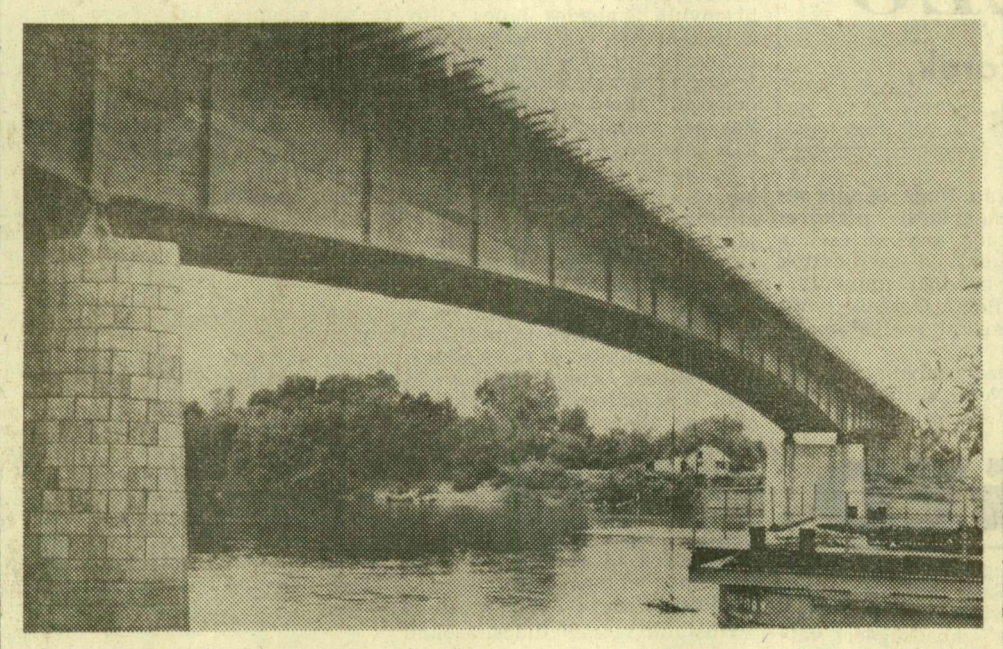

Híd a Tiszán

A 470 méter hosszú, csaknem 160 millió forint beruházással épülő algyői közúti híd at ez év szeptemberében adják át rendeltetésének. Elkészültével a Szeged—Debrecen közötti 47-es főközlekedési út függetlenné válik az algyői vasúti híd tól, amelyen jelenleg gyakran hosszú gépkocsisorok várakoznak átbocsátásra.